

Toni Catany d'anar i tornar

Indonèsia, 2010

Casal Solleric, del 12 d'abril al 20 d'agost de 2017

Toni Catany. D'anar i tornar

L'exposició es planteja com una nova mirada, a partir d'una aproximació diferent al corpus del treball de Toni Catany, per tal d'aconseguir una visió global de la seva obra.

El projecte compta amb el comissariat d'Alain D'Hooghe i Antoni Garau, vicepresident i director de la Fundació Toni Catany respectivament, i tots dos col·laboradors estrets i amics personals del fotògraf. La mostra, tot i posseir un evident caràcter retrospectiu, proposa revelar un Catany força diferent de com se'l coneix i del record que s'acostuma a tenir del seu treball. Etiquetada sovint de «clàssica», de «tradicional», de «neopictorialista», i fins i tot de «nostàlgica», l'obra de Catany respon a vegades poc o molt a aquests epítets, però seria simplista limitar-se a aquests quatre adjectius. És una obra que resulta també audaç, lligada al seu temps, sembrada de sorpreses; una obra moderna. L'exposició «Toni Catany. D'anar i tornar» es proposa fer una revisió de l'obra de Catany per tal de comprendre millor l'extens univers d'aquest creador.

L'exposició compta amb el suport i l'estreta col·laboració de la Fundació Toni Catany que custodia els fons i la col·lecció del fotògraf mallorquí: uns 90.000 negatius, unes 900 fotografies positivades vintage i més de 3.000 còpies en paper.

«Les meves fotos són autobiogràfiques, tant si hi ha un cos com si mostren un melicotó. Quan he de menester expressar-me, les fotos que faig han de sortir del cor».

Toni Catany

HUMBERTO RIVAS: Retrat de Toni Catany, 1987 © Arxiu Humberto Rivas

Natura Morta núm. 186, 1991

Toni Catany és, sens dubte, una figura de referència en el món de la fotografia contemporània, gràcies a una obra atemporal de vocació pictòrica en la qual predominen els temes clàssics, com la natura morta, el retrat, el nu i el paisatge, fotografiats amb una sensibilitat i una estètica molt personals.

Les seves imatges sovint semblen suspeses en el temps, efecte que aconsegueix experimentant amb els procediments, mitjançant la recuperació de tècniques antigues del segle XIX, com el calotip, o bé innovant amb sistemes nous, com és el cas de les *polaroids* transportades i, en els darrers anys, amb l'ús de la càmera digital.

Natura Morta núm. 186, 1991

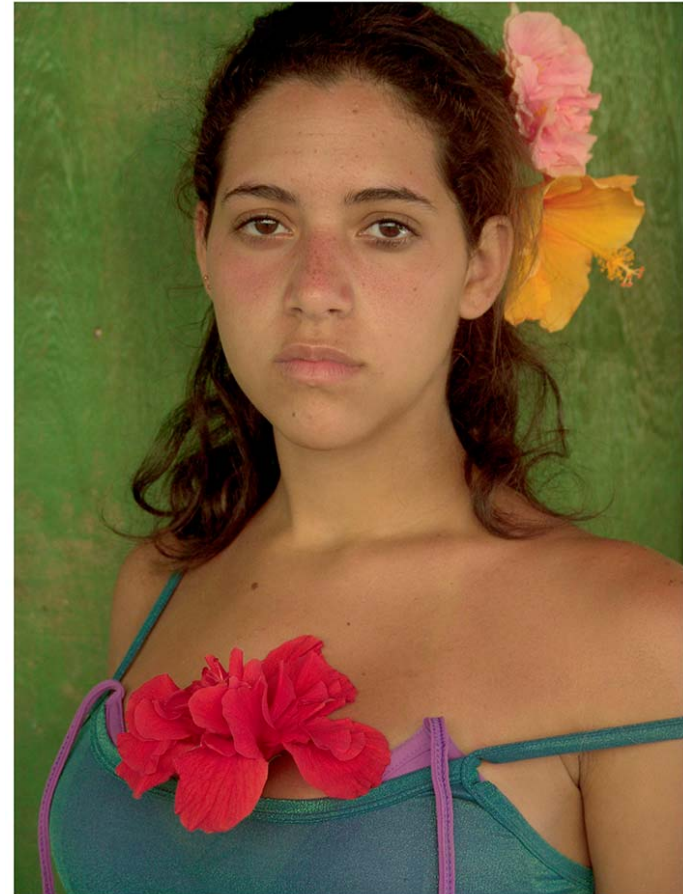
L'exposició

L'exposició «Toni Catany. D'anar i tornar», que compta amb unes cent cinquanta fotografies, moltes d'elles inèdites per al gran públic, vol fer una revisió del treball de Catany amb una mirada transversal que entrecreu cronologies i geografies (des de la seva Mediterrània al Carib o l'Índia), posant un èmfasi especial en les fotografies realitzades en la seva darrera etapa, fins al 2013.

La mostra proposa un suggeridor viatge d'anada i tornada per la cartografia íntima de Catany, que permet resseguir els llocs i objectes i, també, les inquietuds i obsessions que retrobem en les seves imatges i configuren el singular imaginari que l'acompanyà durant tota la seva carrera.

Índia, 2005

Sereny, Veneçuela, 2004

Viatges de Toni Catany

1968	1980	1991	1995	1999
Egipte	Marroc	Veneçuela	Itàlia	Veneçuela
Israel	1986	Egipte	Ghana	Venècia
1969	Tunísia	1992	Iran	Marroc
Venècia	Marroc	Líbia	Cuba	Líban
Itàlia	1988	Marroc	1996	2000
Portugal	Marroc	Houston	Índia	Marroc
1971	Grècia	1993	Grècia	República Dominicana
Portugal	1989	Itàlia	Veneçuela	Índia
1973	Tunísia	Síria	1997	2001
Itàlia	Marroc	Jordània	Cuba	Nova York
1977	1990	Egipte	1998	Tunísia
Costa d'Ivori	Sàhara Occidental	Tunísia	Argentina	
Mali	Egipte	Marroc	Grècia	
1979	Turquia	1994		
San Francisco		Turquia		
Estats Units		Illa de Pasqua		

Viatges de Toni Catany

2003

Veneçuela

Venècia

2004

Venècia

Veneçuela

2005

Venècia

Índia

2006

Venècia

Veneçuela

Síria

2007

Marràqueix

Venècia

Etiòpia

Sardenya

2008

Veneçuela

Mèxic

2009

Venècia

Índia

2010

Malàisia

Laos

Cambodja

Vietnam

Indonèsia

Singapur

2011

Índia

Bangla Desh

2012

Venècia

2013

Toscana

Natura morta núm. 70, 1984

Índia, 2009

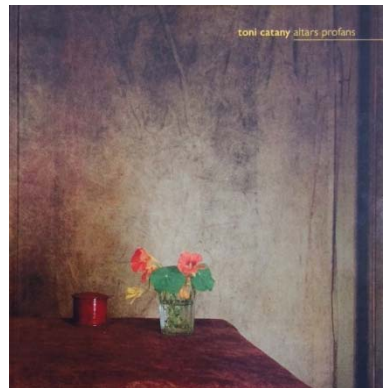
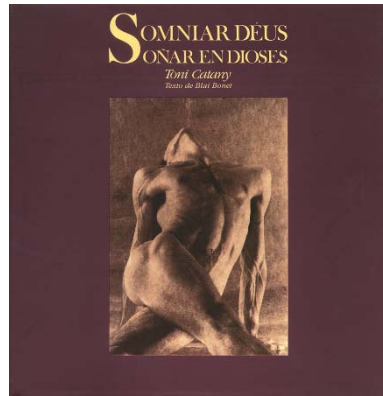
Índia, 2009

Biografia

Toni Catany (Llucmajor, Mallorca, 1942 – Barcelona, 2013). Autodidacte. Viu i treballa a Barcelona des de l'any 1960 fins a la seva mort. Des de la seva primera exposició, el 1965, realitza més d'un centenar d'individuals arreu del món. Mostra sempre, a més, un interès particular a veure recollida la seva obra en diversos llibres, que obtenen nombrosos guardons: *Natures mortes* (1987), premi al millor llibre fotogràfic a l'edició de la Primavera Fotogràfica de Barcelona de 1988; *La meva Mediterrània* (1991), premi del llibre als Rencontres Internationales de la Photographie d'Arles i guardonat per la Generalitat de Catalunya

Retrat de Toni Catany © Adrià Pujol, 2008

com a millor llibre il·lustrat de l'any; *Somniar déus* (1993); *Obscura memòria* (1994); *Fotografies* (1997), premi dels Editors Europeus i premi del llibre català concedit per la Generalitat de Catalunya; *Venèssia* (2006); *Visions del Tirant lo Blanc* (2007), *Altars profans* (2013) i, pòstumament, *Toni Catany. Ceràmiques de Miquel Barceló* (2015).

L'any 2000 el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) exposa una antologia de la seva obra: «Toni Catany, l'artista en el seu paradís».

El 1991, el Ministeri de Cultura de França el nomena Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres. L'any 2001 la Generalitat li atorga el Premi Nacional d'Arts Plàstiques, i el Ministeri de Cultura, el Premio Nacional de Fotografía. L'any 2003 rep el premi Ramon Llull de les Arts, que li concedeix el Govern de les Illes Balears, i el 2015 és declarat Fill Il·lustre de la ciutat de Lluçmajor.

A partir de l'any 2005, aproximadament, s'inicia el procés per a la materialització del que serà, als darrers anys de la seva vida, el gran projecte de l'artista, la seva voluntat: la creació de la Fundació Toni Catany, a Lluçmajor. Mentre treballa amb els seus col·laboradors en la futura Fundació, continua sent, tanmateix, un creador incansable.

«M'obsessiona el temps.

Escollir una flor mústia, unes fruites podrides o unes copinyes és la meva manera de parlar del temps».

Toni Catany

Natura morta núm. 159, 1989

La Fundació Toni Catany

La Fundació Toni Catany, constituïda el juliol de 2014, compta entre les seves finalitats amb el compromís i la voluntat d'estudiar i conservar el llegat artístic i fotogràfic de l'artista. A la garantia de preservació a què ens obliguen tant els estatuts de l'entitat com l'autèntica admiració que, els qui en fem part, sentim vers el seu extraordinari llegat, s'hi afegeix l'apassionant comesa de revelar l'inconegut del fotògraf a partir de dos principis o criteris. D'una banda, la descoberta d'un Catany inèdit, és a dir, l'exhibició d'una part de la seva obra que ha estat, fins ara, oculta al gran públic. De l'altra, la construcció d'un relat, a partir de la recerca i de l'estudi del seu arxiu, que ha de demostrar o, si hem de ser més precisos, confirmar que Catany tenia l'absolut domini del seu art, que sabia ben bé què volia i, sobretot, quin era el valor, pel que fa a la bellesa, de les seves troballes visuals, mai fortuïtes.

Alain D'Hooghe (Ixelles, 1955): Després d'haver publicat la revista *Clichés* des de 1983 fins al 1990, d'ensenyar història de la fotografia i organitzar nombroses exposicions acompanyades de llibres o catàlegs, des de 2004 dirigeix la Box Galerie (Brussel·les), on representa el treball d'una trentena de fotògrafs.

La seva amistat amb Toni Catany es remunta al juliol de 1984. Des de l'any 2014 és vicepresident de la Fundació que porta el nom del fotògraf.

Antoni Garau (Llucmajor, 1964): Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (1987), treballa des de 1991 en l'àmbit de la difusió i la comunicació del patrimoni cultural, especialment en la realització de projectes museològics i museogràfics i en la conceptualització, el disseny i el comissariat d'exposicions per a les més importants institucions culturals del país. Ha impartit cursos de museologia i gestió del patrimoni i col·labora des de l'any 1997 amb la Universitat de Barcelona, i des del 2008 també amb la Universitat Internacional de Catalunya, en diversos Masters sobre aquests temes.

Designat per Toni Catany com a marmessor del seu llegat artístic, dirigeix des de l'any 2014 la Fundació Toni Catany.

Ajuntament de Palma

Col·laboren
Fundació
Catalunya
La Pedrera

